

STANOWISKO NR 57/25/P-IX
PREZYDIUM NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 10 lipca 2025

**w sprawie projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji
Wyrobow i Usług (PKWiU)**

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej po zapoznaniu się z projektem rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU), przekazany przy piśmie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego dr hab. Marka Cierpiat-Wolanz z dnia 23 czerwca 2025 r. (znak: GUS-GP03.0200.2.2025.12) przedstawia następujące uwagi do projektu:

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej wyraża oburzenie faktem, że w załączniku do rozporządzenia, które ma wprowadzać do stosowania w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług (PKWiU), w Sekcji R pn. „Usługi w zakresie opieki zdrowotnej i pomocy społecznej” przewidziano pozycje od 86.96 do 86.96.00.0, w których wyróżniono „Usługi w zakresie medycyny tradycyjnej, uzupełniającej i alternatywnej”.

W ocenie samorządu lekarskiego niedopuszczalne jest umieszczanie w stosowanej urzędowo klasyfikacji wyrobów i usług działalności pseudomedycznej, której efekty zdrowotne nie są oparte na żadnych danych naukowych, a nawet, która ma zostać uznana za działalność zakazaną przez przepisy prawa - jak wynika z rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego (wykaz prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów - UD 207) działalność polegająca na stosowaniu metody niebędącej świadczeniem zdrowotnym, a której przypisuje się właściwości świadczenia zdrowotnego, będzie zakazana.

Opiniowany projekt rozporządzenia Rady Ministrów może niejako legitymizować w Polsce działania pseudomedyczne, które nie tylko nie są poparte dowodami naukowymi, ale również mogą być niebezpieczne dla osób, które się im poddają, także poprzez fakt, że powodują opóźnienie lub nawet unikanie skorzystania z leczenia metodami zgodnymi z aktualną wiedzą medyczną. Samo określenie tych metod przymiotnikiem „medycyna” wprowadza w błąd poprzez skojarzenie z prawdziwą wiedzą medyczną.

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej zgłasza ponadto zastrzeżenia do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w zakresie, w jakim została w tym rozporządzeniu opisana działalność prowadzona przez lekarzy dentystów. Należy przypomnieć, że od dnia 1 maja 2004 r. jedyną prawidłową nazwę zawodu to „lekarz dentysta”. Ta nazwa zawodu została wprowadzona na mocy ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o zmianie ustawy o zawodzie lekarza oraz ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza oraz o zmianie innych ustaw (Dz.U. z 2003 r. nr 90, poz. 845), dotyczy ona także osób, które uprzednio nabyły uprawnienia do tytułu zawodowego lekarza stomatologa.

Wobec powyższego w załączniku do rozporządzenia w Sekcji R pn. „Usługi w zakresie opieki zdrowotnej i pomocy społecznej” zastrzeżenia budzi pozycja 86.2 „Usługi w zakresie praktyki lekarskiej i dentystycznej”, prawidłowa nazwa powinna brzmieć „*Praktyka lekarska i praktyka lekarska dentystyczna*”. Stosowne zmiany powinny nastąpić także w pozycjach 86.23 i 86.23.0 „*Usługi w zakresie praktyki dentystycznej*” oraz w pozycjach 86.23.02 i 86.23.02.0 „*Pozostałe usługi w zakresie praktyki dentystycznej*”, które powinny zostać prawidłowo znaczone jako „*Usługi w zakresie praktyki lekarskiej dentystycznej*” oraz „*Pozostałe usługi w zakresie praktyki lekarskiej dentystycznej*”.

Nakaz używania w stosowanej urzędowo klasyfikacji wyrobów i usług oznaczeń zawierających nieprawidłową nazwę zawodu lekarza dentysty może prowadzić do niepotrzebnego chaosu terminologicznego, a pominięcie w oznaczeniu tego zawodu słowa „lekarz” może być odebrane nawet jako deprecjonowanie zawodu lekarza dentysty.

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej wskazuje, że błąd w nazwie zawodu występuje także w załączniku do rozporządzenia w Sekcji R pn. „*Usługi w zakresie opieki zdrowotnej i pomocy społecznej*” gdzie w pozycji 86.10.05 i 86.10.05.0 znajduje się zapis: „*Pozostałe usługi szpitalne świadczone przez lekarzy medycyny*”. Skorygowania wymaga tutaj oznaczenie zawodu lekarza – ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty przewiduje bowiem jedynie nazwę „lekarz”, nieprawidłowe jest wobec tego używanie nazwy „lekarz medycyny”.

SEKRETARZ

Grzegorz Wrona

WICEPREZES

Paweł Barucha